

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קב	
מנשה יש לו חלק לעולם הבא, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) ויתפלל מנשה אל ה' ויעתר לו וכו',	רבי יהודה:												◊	קב:
ושניהם מקרא אחד דרשו, שנאמר (ירמיהו ט"ו) ונתתם לזעוה לכל ממלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיהו.	רבי יוחנן:													קב:
בגלל מנשה - שעשה תשובה, ואינהו לא עבוד	מר סבר: [רבי יהודה]													קב:
בגלל מנשה - דלא עבד תשובה.	ומר סבר: [ת"ק]												◊	קב:
כל האומר מנשה אין לו חלק לעולם הבא מרפה ידיהן של בעלי תשובה	רבי יוחנן:												◊	קב:
מנשה עשה תשובה שלשים ושלש שנים, דכתיב (מלכים ב' כ"א) בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלים ויעש (אשרה וכו' כאשר עשה אהאב מלך ישראל. כמה מלך אהאב - עשרין ותרתין שנים, מנשה כמה מלך - חמשים וחמש. דל מינייהו עשרים ותרתין - פשו להו תלתין ותלת.	דחני תנא קמיה דרבי יוחנן:													קב:
מאי דכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) וישמע אליו ויחתר לו, ויעתר לו מיבעי ליה - מלמד שעשה לו הקדוש ברוך הוא כמין מחתרת ברקיע, כדי לקבלו בתשובה, מפני מדת הדין.	רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:													קב:
מאי דכתיב (ירמיהו כ"ו) בראשית ממלכות יהויקים בן יאשיהו, וכתביב (ירמיהו כ"ח) בראשית ממלכת צדקיהו, וכי עד האידנא לא הוה מלכי? אלא בקש הקדוש ברוך הוא להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל יהויקים, נסתכל בדורו - ונתקררה דעתו. בקש הקדוש ברוך הוא להחזיר את העולם כולו לתוהו ובוהו בשביל דורו של צדקיהו, נסתכל בצדקיהו, ונתקררה דעתו.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:												◊	קב:
בצדקיהו נמי כתיב (מלכים ב' כ"ד) ויעש הרע בעיני ה'													⚡	קב:
שהיה בידו למחות ולא מיחה.													!	קב:
מאי דכתיב (משלי כ"ט) איש חכם נשפט את איש אויל ורגז ושחק ואין נחת, אמר הקדוש ברוך הוא: כעסתי על אהז ונתתיו ביד מלכי דמשק - זיבח וקוטר [לאלהים], שנאמר (דברי הימים ב' כ"ח) ויזבח לאלהי דמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעורים אתם להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל. שחקתי עם אמציה, ונתתי מלכי אדום בידו - הביא אלהיהם והשתחוה להם, שנאמר (דברי הימים ב' כ"ה) ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני שיער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחוה ולהם יקטר.	ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:													קב:
היינו דאמרר אינשי: בכיי ליה למר דלא ידע, חייכי למר דלא ידע, ווי ליה למר דלא ידע בין טב לביש.	רב פפא:													קב:
(ירמיהו ל"ט) ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער התוך. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: מקום שמחתיכין בו הלכות.	[רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי]													קב:
היינו דאמרר אינשי: באתרא דמריה תלא ליה זיינייה - תמן קולבא רעיא קולתיה תלא.														קב:
(סימן: על שדה בתים לא תאונה).														קב:
מאי דכתיב (משלי כ"ד) על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב והנה עלה כלו קמשונים כסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה, על שדה איש עצל עברתי - זה אחז, ועל כרם אדם חסר לב - זה מנשה, והנה עלה כלו קמשונים - זה אמון, כסו פניו חרלים - זה יהויקים, וגדר אבניו נהרסה - זה צדקיהו, שנחרב בית המקדש בימיו.	רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא:													קב:
ארבע כיתות אין מקבלות פני שכינה, כת לצים, כת שקרנים, כת חניפים, כת מספרי לשון הרע.	ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא:													קב:
כת לצים - דכתיב (הושע ז') משך ידו את לצים														קב:
כת שקרנים - דכתיב (תהלים ק"א) דבר שקרים לא יכון לנגד עיני														קב:
כת חניפים - דכתיב (איוב י"ג) כי לא לפניו חנף יבוא														קב:
כת מספרי לשון הרע - דכתיב (תהלים ה') כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך רע. צדיק אתה ולא יהיה במגורך רע.														קב:
מאי דכתיב (תהלים צ"א) לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך, לא תאנה אליך רעה - שלא ישלוט בהן יצר הרע, ונגע לא יקרב באהלך - שלא תמצא אשתך ספק נדה בשעה שתבא מן הדרך. דבר אחר: לא תאנה אליך רעה - שלא יבעתוך חלומות רעים והרהורים רעים, ונגע לא יקרב באהלך - שלא יהא לך בן או תלמיד שמקדיח תבשילו ברבים.	ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא:													קב:
עד כאן ברכו אביו, מכאן ואילך ברכו אמו: (תהלים צ"א) כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך בכל דרכיך, על כפיים שאונך וגו' על שחל ופתן תדרך וגו'														קב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
עד כאן ברכתו אמו, מכאן ואילך ברכתו שמים: (תהלים צ"א) כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.												קג.
מאי דכתיב (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם וזרוע רמה תשבר - מפני מה עי"ן של רשעים תלויה? כיון שנעשה אדם רש מלמטה - נעשה רש מלמעלה.	רבי שמעון בן לקיש:											קג:
ולא נכתביה כלל												קג:
מפני כבודו של דוד	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											קג:
משום כבודו של נחמיה בן חכליה.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											קג:
מנשה היה שונה חמשים וחמשה פנים בתורת כהנים, כנגד שני מלכותו. אחאב - שמנים וחמשה, ירבעם - מאה ושלושה.	תנו רבנן:											קג:
אבשלום אין לו חלק לעולם הבא, שנאמר (שמואל ב' י"ח) ויכו את אבשלום וימיתוהו, ויכוהו - בעולם הזה, וימיתוהו - לעולם הבא. תניא,	תניא, היה רבי מאיר:											קג:
אחז ואחזיהו וכל מלכי ישראל שכתוב בהן ויעש הרע בעיני ה' - לא חיון ולא נידונין.	רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי מאיר:											קג:
(מלכים ב' כ"א) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני ה'												קג:
שהרג ישעיה.	הכא תרגימו:											קג:
שעשה צלם משאוי אלף בני אדם, ובכל יום ויום הורג כולם.	במערכא אמרי:											קג:
כמאן אזלא הא דאמר רבה בר בר חנה:												קג:
שקולה נשמה של צדיק אחד כנגד כל העולם כולו	[רבה בר בר חנה]											קג:
כמאן דאמר ישעיה הרג.												קג:
כתיב (דברי הימים ב' ל"ג) פסל, וכתיב (דברי הימים ב' ל"ג) פסילים, אמר רבי יוחנן: בתחלה עשה לו פרצוף אחד ולבסוף עשה לו ארבעה פרצופים, כדי שתראה שכינה ותכעוס.	[רבי יוחנן]											קג:
אחז העמידו בעלייה, שנאמר (מלכים ב' כ"ג) ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז וגו'												קג:
מנשה העמידו בהיכל, שנאמר (מלכים ב' כ"א) וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר ה' אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלים אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם												קג:
אמון הכניסו לבית קדשי הקדשים, שנאמר (ישעיהו כ"ח) כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתכנס												קג:
מאי כי קצר המצע מהשתרע?												קג:
כי קצר המצע זה מלהשתרר עליו שני רעים כאחד.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											קג:
מאי והמסכה צרה וגו'												קג:
רבי יונתן כי הוה מטי להאי קרא הוה קא בכי, מי שכתב בו (תהלים ל"ד) כנס כנד מי הים, תעשה לו מסכה צרה?	רבי שמואל בר נחמני:											קג:
אחז בטל את העבודה והתם את התורה, שנאמר (ישעיהו ח') צור תעודה חתום תורה בלמודי.												קג:
מנשה קדר את האזכרות והרס את המזבח.												קג:
אמון שרף את התורה והעלה שממית על גבי המזבח.												קג:
אחז התיר את הערוה												קג:
מנשה בא על אחותו												קג:
אמון בא על אמו, שנאמר (דברי הימים ב' ל"ג) כי הוא אמון הרבה אשמה.												קג:
ששרף את התורה	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											קג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שכא על אמו	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◇
אמרה לו אמו: כלום יש לך הנאה ממקום שיצאת ממנו?												○
אמר לה: כלום אני עושה אלא להכעיס את בוראי.												○
כי אתא יהויקים אמר: קמאי לא ידעי לארגוזי, כלום אנו צריכין אלא לאורו - יש לנו זהב פרויים שאנו משתמשין בו, ישול אורו.												○ ◇
אמרו לו: והלא כסף וזהב שלו הוא, שנאמר (חגי ב') לי הכסף ולי הזהב נאם ה' צבאות												○
אמר להם: כבר נתנו לנו, שנאמר (תהלים ק"ט) השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם.												○
מפני מה לא מנו את יהויקים - משום דכתיב ביה (דברי הימים ב' ל"ו) ויתר דברי יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו?	רבא לרבה בר מרי:											◇
מאי והנמצא עליו?												^
שחקק שם עבודה זרה על אמתו	חד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◇
שחקק שם שמים על אמתו.	וחד: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]											◇
במלכים לא שמעתי, בהדיוטות שמעתי. מפני מה לא מנו את מיכה - מפני שפתו מצויה לעוברי דרכים, שנאמר כל העובר ושב אל הלוים. (זכריה י') ועבר בים צרה והכה בים גלים.	אמר ליה: [רבה בר מרי]											◇
זה פסלו של מיכה.	[רבי יוחנן]											!
מגרב לשילה שלשה מילין, והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה. בקשו מלאכי השרת לדוהפן, אמר להן הקדוש ברוך הוא: הניחו לו, שפתו מצויה לעוברי דרכים. ועל דבר זה נענשו אנשי פלגש בגבעה. אמר להן הקדוש ברוך הוא: בכבודי לא מחיתם, על כבודו של בשר ודם מחיתם	תניא, רבי נתן:											◇
גדולה לגימה, שהרחיקה שתי משפחות מישאל, שנאמר (דברים כ"ג) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים.	רבי יוחנן משום רבי יוסי בן קסמא:											◇
מרחקת את הקרובים, ומקרבת את הרחוקים, ומעלמת עינים מן הרשעים, ומשרה שכינה על נביאי הבעל, ושגגתו עולה וזון.	ורבי יוחנן דידיה אמר:											◇
מרחקת את הקרובים - מעמון ומואב, ומקרבת את הרחוקים - מיתרו.												◇
בשכר (שמות ב') קראן לו ויאכל לחם, זכו בני בניו וישבו בלשכת הגזית, שנאמר (דברי הימים א' ב') ומשפחות סופרים ישיבי יעבץ תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב, וכתיב התם (שופטים א') ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים את בני יהודה מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם.	דאמר רבי יוחנן:											◇
ומעלמת עינים מן הרשעים - ממיכה												◇
ומשרה שכינה על נביאי הבעל - מחבירו של עדו הנביא, דכתיב (מלכים א' י"ג) ויהי הם יושבים אל השלחן - ויהי דבר ה' אל הנביא אשר השיבו.												◇
ושגגתו עולה וזון												◇
אלמלי הלווהו יהונתן לדוד שתי ככרות לחם לא נהרגה נוב עיר הכהנים, ולא נטרד דואג האדמי, ולא נהרג שאול ושלשת בניו.	דאמר רב יהודה אמר רב:											◇
ומפני מה לא מנו את אחז?												◇
מפני שמוטל בין שני צדיקים, בין יתם לחזקיהו.	רבי ירמיה בר אבא:											◇
מפני שהיה לו בשת פנים מישעיהו, שנאמר (ישעיהו ז') ויאמר ה' אל ישעיהו צא נא לקראת אחז אתה ושאר יושב בנך אל קצה תעלת הברכה העליונה אל מסלת שדה כובס.	רב יוסף:											◇
מאי כובס?												◇
דכבשינהו לאפיה וחלף	איכא דאמרי:											◇
אוכלא דקצרי סחף ארישיה וחלף.	איכא דאמרי:											◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מפני מה לא מנו את אמון												◊	קד.
מפני כבודו של יאשיהו.												◊	קד.
מנשה נמי לא נמני מפני כבודו של חזקיהו												◊	קד.
ברא מזכי אבא. אבא לא מזכי ברא, דכתיב (דברים ל"ב) ואין מידי מציל, אין אברהם מציל את ישמעאל, אין יצחק מציל את עשו.												◊	קד.
השתא דאתית להכי - אחז נמי לא אימני - משום כבודו של חזקיהו.												◊	קד.
ומפני מה לא מנו את יהויקים												◊	קד.
משום דרבי חייא ברבי אבויה												◊	קד.
כתיב על גולגלתו של יהויקים זאת ועוד אחרת. זקיננו דרבי פרידא אשכח גולגלתא דהוה קא שדיא בשערי ירושלים, וכתיב בה זאת ועוד אחרת, קברה ולא איקברא, קברה ולא איקברא, אמר: גולגלתו של יהויקים היא, דכתיב ביה (ירמיהו כ"ב) קבורת חמור יקבר סחוב והשלך וגו'. אמר: מלכא הווא, ולא איכשר לזולתי ביה. כרכה בשיראי, ואותבה בסיפתא. חזינא דביתו, סברא: הא דאיתתא קמייתא הוה, דהא לא קא מנשי לה. שגרא תנורא וקלתה. היינו דכתיב זאת ועוד אחרת.	דאמר רבי חייא ברבי אבויה:											◊	קד.
בשביל (מלכים ב' כ') והטוב בעיניך עשיתי - מה אות, בשביל (מלכים ב' כ') מה אות - נכרים אכלו על שולחננו, בשביל שנכרים אכלו על שולחננו - גרם גלות לבניו.	תניא: אמר רבי שמעון בן אלעזר:											◊	קד.
מסייע ליה לחזקיה												◊	קד.
כל המזמן עובד עבודה זרה לתוך ביתו ומשמש עליו - גורם גלות לבניו, שנאמר (מלכים ב' כ') ומבייך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל.	דאמר חזקיה:											◊	קד.
(מלכים ב' כ') וישמה עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב וגו'.												◊	קד.
מאי בית נכתה? - אשתו השקתה עליהם.	רב:											◊	קד.
בית גנזיו הראה להם.	שמואל:											◊	קד.
זין אוכל זין הראה להן.	רבי יוחנן:											◊	קד.
איכא ישיבה בדד אמר רבה אמר רבי יוחנן: מפני מה לקו ישראל באיכה - מפני שעברו על שלשים ושש כריתות שבתורה.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◊	קד.
מפני מה לקו באל"ף ב"ת - מפני שעברו על התורה, שניתנה באל"ף ב"ת.	רבי יוחנן:											◊	קד.
ישיבה בדד אמר רבא אמר רבי יוחנן: אמר הקדוש ברוך הוא, אני אמרתי (דברים ל"ג) וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל - עכשיו יהיה בדד מושבם.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◊	קד.
(איכה א') העיר רבתי עם, אמר רבא אמר רבי יוחנן: שהיו משיאין קטנה לגדול וגדולה לקטן כדי שיהו להם בנים הרבה.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◊	קד.
(איכה א') היתה כאלמנה אמר רב יהודה אמר רב: כאלמנה, ולא אלמנה ממש, אלא כאשר שהלך בעלה למדינת הים, ודעתו לחזור אליה.	[רב יהודה אמר רב]											◊	קד.
רבתי בגוים שרתי במדינות אמר רבא אמר רבי יוחנן: כל מקום שהן הולכין - נעשין שרים לאדוניהן.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◊	קד.
מעשה בשני בני אדם שנשבו בהר הכרמל, והיה שבאי מהלך אחריהם.	תנו רבנן:											◊	קד.
אמר לו אחד מהם לחבירו: גמל שהמלכת לפנינו סומא באחת מעיניה, וטעונה שתי נודות, אחת של יין ואחת של שמן, ושני בני אדם המנהיגים אותה אחד ישראל אחד ישראל ואחד נכרי.												◊	קד:
אמר להן שבאי: עם קשה עורף מאין אתם יודעין?												◊	קד:
אמרו לו: גמל - מעשבים שלפניה, מצד שרואה - אוכלת, מצד שאינה רואה - אינה אוכלת, וטעונה שתי נודות אחת של יין ואחת של שמן, של יין - מטפטף ושוקע, ושל שמן - מטפטף וצף. ושני בני אדם המנהיגים אותה אחד נכרי ואחד ישראל, נכרי נפנה לדרך וישראל נפנה לצדדין.												◊	קד:
לפניהם ואמר: ברוך שבהר בזרעו של אברהם, ונתן להם מחמתו, ובכל מקום שהן הולכין נעשין שרים												◊	קד:
(איכה א') בכה תבכה בלילה, שתי בכיות הללו למה? אמר רבה אמר רבי יוחנן: אחד על מקדש ראשון, ואחד על מקדש שני.	[רבה אמר רבי יוחנן]											◊	קד:

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה O</p>	<p>statement- מימרא- ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א			
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
בלילה - על עסקי לילה, שנאמר (במדבר י"ד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא.																קד:
אותו הלילה ליל תשעה באב היה, אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל: אתם בכיתם בכיה של חנם - ואני אקבע לכם בכיה לדורות.		רבה אמר רבי יוחנן:														קד:
דבר אחר: בלילה - שכל הבוכה בלילה קולו נשמע.																קד:
דבר אחר: בלילה שכל הבוכה בלילה כוכבים ומזלות בוכין עמו.																קד:
דבר אחר: בלילה - שכל הבוכה בלילה השומע קולו בוכה כנגדו.																קד:
מעשה באשה אחת שכנתו של רבן גמליאל שמת בנה, והיתה בוכה עליו בלילה, שמע רבן גמליאל קולה ובכה כנגדה, עד שנשרו ריסי עיניו. למחר הכירו בו תלמידיו והוציאוה משכנתו.																קד:
(איכה א') ודמעתה על לחיה, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כאשר שבוכה על בעל נעוריה, שנאמר (יואל א') אלי כבתולה חגרת שק על בעל נעוריה.		[רבה אמר רבי יוחנן]														קד:
(איכה א') היו צריה לראש, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כל המיצר לישראל נעשה ראש		[רבה אמר רבי יוחנן]														קד:
(ישעיהו ח') כי לא מועף לאשר מוצק לה כעת הראשון הקל ארצה זבלון וארצה נפתלי והאחרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כל המציק לישראל אינו עיף.		[רבה אמר רבי יוחנן]														קד:
(איכה א') לא אליכם כל עברי דרך, אמר רבה אמר רבי יוחנן: מאן לקובלא מן התורה.		[רבה אמר רבי יוחנן]														קד:
כל עברי דרך אמר רב עמרם אמר רב: עשאוני כעוברי על דת, דאילו בסדום כתיב (בראשית י"ט) וה' המטיר על סדם, ואילו בירושלים כתיב (איכה א') ממרום שלח אש בעצמתי וירדנה וגו' וכתיב (איכה ד') ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם.		[רב עמרם אמר רב]														קד:
וכי משוא פנים יש בדבר?																קד:
מדה יתירה היתה בירושלים שלא היתה בסדום, דאילו בסדום כתיב (יחזקאל ט"ז) הנה זה היה עון סדם אהותך גאון שבעת לחם יד עני ואביון לא החזיקה וגו' ואילו בירושלים כתיב (איכה ד') ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן.		רבה אמר רבי יוחנן:														קד:
(איכה א') סלה כל אבירי ה' בקרבי - כאדם שאומר לחברו: נפסלה מטבע זו.																קד:
(איכה ב') פצו עליך פיהם, אמר רבה אמר רבי יוחנן: בשביל מה הקדים פ"א לעי"ן - בשביל מרגלים שאמרו בפיהם מה שלא ראו בעיניהם.		[רבה אמר רבי יוחנן]														קד:
(תהלים י"ד) אכלי עמי אכלו לחם ה' לא קראו, אמר רבה אמר רבי יוחנן: כל האוכל מלחמן של ישראל - טועם טעם לחם, ושאינו אוכל מלחמן של ישראל - אינו טועם טעם לחם.		[רבה אמר רבי יוחנן]														קד:
ה' לא קראו רב אמר: אלו הדיינין		[רב]														קד:
אלו מלמדי תינוקות.		שמואל:														קד:
מי מנאן?																קד:
אנשי כנסת הגדולה מנאום.		רב אשי:														קד:
בקשו עוד למנות אחד, באה דמות דיוקנו של אביו ונשטחה לפניהם - ולא השגיחו עליה, באה אש מן השמים ולחכה אש בספסליהם - ולא השגיחו עליה. יצאה בת קול ואמרה להם (משלי כ"ב) חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב כל יתיצב לפני חשכים, מי שהקדים ביתי לביתו, ולא עוד אלא שביתו בנה בשבע שנים וביתו בנה בשלש עשרה שנה לפני מלכים יתיצב [בל יתיצב] לפני חשכים - ולא השגיח עליה. יצאה בת קול ואמרה (איוב ל"ד) המעמך ישלמנה כי מאסת כי אתה תבחר ולא אני וגו'.		רב יהודה אמר רב:														קד:
כולן באין לעולם הבא, שנאמר (תהלים ס') לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי, יהודה מחקקי, מואב סיר רחצי על אדום אשליך נעלי, עלי פלשת התרועעי		דורשי רשומות היו אמרים:														קד:
לי גלעד - זה אחאב שנפל ברמות גלעד																קד:
מנשה - כמשמעו																קד:
אפרים מעוז ראשי - זה ירבעם דקאתי מאפרים																קד:
יהודה מחקקי - זה אחיתופל דקאתי מיהודה																קד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מואב סיר רחצי - זה גחזי שלקה על עסקי רחיצה												■	קה.
על אדום אשליך נעלי - זה דואג האדומי												■	קה.
עלי פלשת התרועעי - אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, אם יבא דוד שהרג את הפלשתי, והוריש את בניך גת, מה אתה עושה לו? אמר להן: עלי לעשותן ריעים זה לזה.												■	קה.
(ירמיהו ח') מדוע שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחת וגו'												■	קה.
תשובה נצחת השיבה כנסת ישראל לנביא.	רב:											■	קה.
אמר להן נביא לישראל: חזרו בתשובה, אבותיכם שחטאו היכן הם?												○	קה.
אמרו להן: ונביאיכם שלא חטאו, היכן הם? שנאמר (זכריה א') אבותיכם איה הם והנבאים העולם יחיו.												○	קה.
אמר להן: חזרו והודו, שנאמר (זכריה א') אך דברי וחקי אשר צויתי את עבדי הנביאים וגו'.												○	קה.
באו עשרה בני אדם וישבו לפניו	שמואל:											■	קה.
אמר להן: חזרו בתשובה.												○	קה.
אמרו לו: עבד שמכרו רבו, ואשה שגרשה בעלה, כלום יש לזה על זה כלום?												○	קה.
אמר לו הקדוש ברוך הוא לנביא: לך אמור להן, (ישעיהו נ') אי זה ספר כריתות אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר מכרתי אתכם לו הן בעונותיכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אמכם.												○	קה.
מאי דכתיב דוד עבדי (ירמיהו מ"ג) נבוכדנצר עבדי. גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם שעתידין ישראל לומר כך, לפיכך הקדים הקדוש ברוך הוא וקראו עבדו, עבד שקנה נכסים - עבד למי, נכסים למי? (יחזקאל כ') והעלה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אמרים נהיה כגוים כמשפחות הארצות לשרת עץ ואבן חי אני נאם ה' אלהים אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם.	והיינו דאמר ריש לקיש:											■	קה.
כל כי האי ריתחא לירתחא רחמנא עלן ולפרוקינן.	רב נחמן:											■	קה.
(ישעיהו כ"ח) ויסרו למשפט אלהיו יורנו, אמר רבה בר בר חנה, אמר להן נביא לישראל: חזרו בתשובה. אמרו לו: אין אנו יכולין, יצר הרע שולט בנו. אמר להם: יסרו יצריכם, אמרו לו: אלהיו יורנו.	[רבה בר בר חנה]											■	קה.
ארבעה הדיוטות בלעם ודואג ואחיתופל וגחזי.												■	קה.
בלעם - בלא עם, דבר אחר: בלעם - שבלה עם.												■	קה.
בן בעור - שבא על בעיר.												■	קה.
הוא בעור, הוא כושן רשעים הוא לבן הארמי.	תנא:											■	קה.
בעור - שבא על בעיר, כושן רשעים - דעבד שתי רשעיות בישראל, אחת בימי יעקב ואחת בימי שפוט השופטים. ומה שמו - לבן הארמי שמו.												■	קה.
כתיב (במדבר כ"ב) בן בעור וכתוב (במדבר כ"ד) בנו בער, אמר רבי יוחנן: אביו בנו הוא לוי בנביאות.	[רבי יוחנן]											■	קה.
בלעם הוא דלא אתי לעלמא דאתי, הא אחרני - אתו.												■	קה.
מתניתין מני - רבי יהושע היא.												■	קה.
(תהלים ט') ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים, ישובו רשעים לשאולה - אלו פושעי ישראל, כל גוים שכחי אלהים, אלו פושעי גוים, דברי רבי אליעזר.	דתניא, רבי אליעזר:											◆	קה.
וכי נאמר בכל גוים והלא לא נאמר אלא כל גוים שכחי אלהים. אלא: (תהלים ט') ישובו רשעים לשאולה מאן נינהו - כל גוים שכחי אלהים.	אמר לו רבי יהושע:											◆	קה.
ואף אותו רשע נתן סימן בעצמו, אמר (במדבר כ"ג) תמת נפשי מות ישרים, אם תמות נפשי מות ישרים - תהא אחריתי כמוהו, ואם לאו - הנני הולך לעמי.												■	קה.
וילכו זקני מואב וזקני מדין												■	קה.
מדין ומואב לא היה להם שלום מעולם. משל לשני כלבים שהיו בעדר והיו צהובין זה לזה, בא זאב על האחד, אמר האחד: אם איני עוזרו - היום הורג אותו, ולמחר בא עלי. הלכו שניהם והרגו הזאב.	תנא:											■	קה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קה
היינו דאמרי אינשי: כרכושא ושונרא עבדו הלולא מתרבא דבייש גדא.	רב פפא:											קה.
(במדבר כ"ב) וישבו שרי מואב עם בלעם.												קה.
ושרי מדין להיכן אזול?												קה.
כיון דאמר להו (במדבר כ"ב) לינו פה הלילה והשיבתי אתכם דבר, אמרו: כלום יש אב ששונא את בנו?												קה.
חוצפא, אפילו כלפי שמאי מהני. מעיקרא כתיב לא תלך עמהם ולבסוף כתיב קום לך אתם.	רב נחמן:											קה.
חוצפא מלכותא בלא תאגא היא, דכתיב (שמואל ב' ג') ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני וגו'.	רב ששת:											קה.
בלעם חגיר ברגלו אחת היה, שנאמר (במדבר כ"ג) וילך שפי, שמשון בשתי רגליו - שנאמר (בראשית מ"ט) שפיפן עלי ארה הנושך עקבי סוס. בלעם סומא באחת מעיניו היה, שנאמר (במדבר כ"ד) שתם העין, קוסם באמתו היה, כתיב הכא נפל וגלוי עינים וכתוב התם (מגילת אסתר ז') והמן נפל על המטה וגו'.	רבי יוחנן:											קה.
קוסם באמתו היה	איתמר, מר זוטרא:											קה.
שבא על אתונו.	מר בריה דרבינא:											קה.
מאן דאמר קוסם באמתו היה - כדאמרן												קה.
ומאן דאמר בא על אתונו היה - כתיב הכא (במדבר כ"ד) כרע שכב, וכתוב התם (שופטים ה') בין רגליה כרע נפל שכב וגו'.												קה.
(במדבר כ"ד) וידע דעת עליון												קה:
השתא דעת בהמתו לא הוה ידע, דעת עליון הוה ידע?												קה:
מאי דעת בהמתו?												קה:
דאמרי ליה: מאי טעמא לא רכבת סוסיא?												קה:
אמר להו: שדאי להו ברטיבא.												קה:
אמרה ליה הלא אנכי אתנך												קה:
לטעינא בעלמא.												קה:
אשר רכבת עלי												קה:
אקראי בעלמא.												קה:
מעודך עד היום הזה ולא עוד אלא שאני עושה לך מעשה אישות בלילה, כתיב הכא (במדבר כ') ההסכן הסכנתי, וכתוב התם (מלכים א' א') ותהי לו סכנת.												קה:
אלא מאי ידע דעת עליון - שהיה יודע לכוון אותה שעה שהקדוש ברוך הוא כועס בה, והיינו דקאמר להו נביא לישראל (מכה ו') עמי זכר-נא מה יעץ בלק מלך מואב ומה ענה אתו בלעם בן בעור מן השטים עד הגלגל למען דעת צדקות ה'												קה:
מאי למען דעת צדקות ה' - אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל: דעו נא כמה צדקות עשיתי עמכם שלא כעסתי כל אותן הימים בימי בלעם הרשע, שאילמלא כעסתי כל אותן הימים - לא נשתייר משונאיהן של ישראל שריד ופליט.												קה:
היינו דקאמר ליה בלעם לבלק. (במדבר כ"ג) מה אקב לא קבה אל וגו' ומה אזעום לא זעם ה' - מלמד שכל אותם הימים לא זעם ה'												קה:
אל זעם בכל יום וכמה זעמו - רגע, שנאמר (תהלים ל') כי רגע באפו חיים ברצונו וגו'.												קה:
איבעית אימא: (ישעיהו כ"ו) לך עמי בא בחדריך וסגר דלתיך בעדך חבי כמעט רגע עד יעבר-זעם.												קה:
אימת רתח												קה:

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story- מעשה-O</p>	<p>statement- מימרא- † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof</p>
מקרא- key:	

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א		
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
בתלת שעי קמייתא, כי חוורא כרבולתא דתרנגולא.															קה:
כל שעתא ושעתא נמי חוורא															קה:
כל שעתא ושעתא אית ביה סוריקי סומקי, ההיא שעתא - לית ביה סוריקי סומקי.															קה:
ההוא מינא דהוה בשיבבותיה דרבי יהושע בן לוי דהוה קא מצער ליה.															קה:
יומא חד נקט תרנגולתא, ואסר ליה בכרעיה, ואותיב. אמר: כי מטא ההוא שעתא - אילטייה.															קה:
כי מטא ההוא שעתא - נמנם.															קה:
אמר: שמע מינה לאו אורח ארעא, דכתיב (משלי י"ז) גם ענוש לצדיק לא טוב, אפילו במיני לא איבעי ליה למימר הכי.															קה:
בשעה שהחמה זורחת והמלכים מניחין כתריהן על ראשיהן ומשתחווים להמה - מיד כועס.															קה:
(במדבר כ"ב) ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו															קה:
אהבה מבטלת שורה של גדולה - מאברהם. דכתיב (בראשית כ"א) וישכם אברהם בבקר, שנאה מבטלת שורה של גדולה - מבלעם, שנאמר ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו.	תנא משום רבי שמעון בן אלעזר:														קה:
לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוה, אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה - בא לשמה. שבשכר ארבעים ושתים קרבנות שהקריב בלק זכה ויצאה ממנו רות.	רבי יהודה אמר רב:														קה:
רות בתו של עגלון, בן בנו של בלק מלך מואב היתה.	רבי יוסי בר הונא:														קה:
כתיב (מלכים א' א') ייטב אלהים את שם שלמה משמך ויגדל את כסאו מכסאך, אורח ארעא למימרא ליה למלאכא הכי?	רבא לרבה בר מרי:														קה:
מעין, קאמרה ליה. דאי לא תימא הכי (שופטים ה') תברך מנשים יעל אשת חבר הקיני מנשים באהל תברך. נשים באהל מאן נינהו - שרה רבקה רחל ולא, אורח ארעא למימר הכי? אלא: מעין, קאמר. הכי נמי - מעין קאמר.	אמר ליה: [בארמרי]														קה:
ופליגא דרב יוסי בר חוני															קה:
בכל אדם מתקנא, חוץ מבנו ותלמידו, בנו - משלמה. ותלמידו, איבעית אימא: (מלכים ב' ב') ויהי נא פי שנים ברוחך אלי, ואיבעית אימא (במדבר כ"ז) ויסמך את ידיו עליו ויצוהו.	דאמר רב יוסי בר חוני:														קה:
(במדבר כ"ג) וישם דבר בפי בלעם															קה:
מלאך	רבי אלעזר:														קה:
חכה.	רבי יונתן:														קה:
מברכתו של אותו רשע אתה למד מה היה בלבו	רבי יוחנן:														קה:
ביקש לומר שלא יהו להם בתי כנסיות ובתי מדרשות - (במדבר כ"ד) מה טבו אהליך יעקב															קה:
לא תשרה שכניה עליהם - ומשכנתיך ישראל															קה:
לא תהא מלכותן נמשכת - כנחלים נטיו															קה:
לא יהא להם זיתים וכרמים - כגנת עלי נהר															קה:
לא יהא ריחן נודף - כאהלים נטע ה'															קה:
לא יהיו להם מלכים בעלי קומה - כארזים עלי מים															קה:
לא יהיה להם מלך בן מלך - יולימים מדליו															קה:
לא תהא מלכותן שולטת באומות - ורעו במים רבים															קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא תהא עזה מלכותן - וירם מאגג מלכו															קה:
לא תהא אימת מלכותן - ותנשא מלכותן.															קה:
כולם חזרו לקללה, חוץ מבתי כנסיות ומבתי מדרשות. שנאמר (דברים כ"ג) ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך, קללה, ולא קללות.		רבי אבא בר כהנא:													קה:
מאי דכתיב (משלי כ"ו) נאמנים פצעי אוהב ונעדרות נשיקות שונא - טובה קללה שקילל אחיה השילוני את ישראל, יותר מברכה שברכם בלעם הרשע. אחיה השילוני קילל את ישראל בקנה, שנאמר (מלכים א' י"ד) והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים וגו' מה קנה זה עומד במקום מים, וגיעו מחליף ושרשיו מרובין, ואפילו כל רוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזות אותו ממקומו, אלא הוא הולך וכו' עמה, כיון שדוממו הרוחות - עמד קנה במקומו. אבל בלעם הרשע ברכן בארו, מה ארו זה - אינו עומד במקום מים, ושרשיו מועטין ואין גזעו מחליף, אפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו - אין מזיזות אותו ממקומו, כיון שנשבה בו רוח דרומית - מיד עוקרתו והופכתו על פניו. ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול ממנו קולמוס לכתוב ממנו ספרי תורה נביאים וכתובים.		רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:													קה:
(במדבר כ"ד) וירא את הקיני וישא משלו, אמר לו בלעם ליתרו: קיני, לא היית עמנו באותה עצה, מי הושיבך אצל איתני עולם?															קו:
שלושה היו באותה עצה, אלו הן: בלעם איוב ויתרו. בלעם שיעץ - נהרג, איוב ששתק - נידון ביסורין, ויתרו שברה - זכו בניו לישב בלשכת הגזית, שנאמר (דברי הימים א' ב') ומשפחות סופרים יושבי יעבץ תרעתיים שמעתיים שוכתיים המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב, וכתוב (שופטים א') ובני קיני חתן משה עלו מעיר התמרים.		והיינו דאמר רבי חייה בר אבא אמר רבי סימאי:													קה:
(במדבר כ"ד) וישא משלו ויאמר אי מי יחיה משמו אל אמר רבי יוחנן: אי לה לאומה שתמצא בשעה שהקדוש ברוך הוא עושה פדיון לבניו, מי מטיל כסותו בין לביא ללביאה בשעה שנוקקין זה עם זה.		[רבי יוחנן]													קה:
(במדבר כ"ד) וצים מיד כתיים, אמר רב: ליבון אספיר.		[רב]													קה:
(במדבר כ"ד) וענו אשור וענו עבר עד אשור - קטלי מיקטל, מכאן ואילך - משעבדי שיעבודי.															קה:
(במדבר כ"ד) הנני הולך לעמי לכה אינצך אשר יעשה העם הזה לעמד.															קה:
עמד לעם הזה מיבעי ליה.															קה:
כאדם שמקלל את עצמו ותולתו קללתו באחרים.		רבי אבא בר כהנא:													קה:
אמר להם: אלהיהם של אלו שונא זימה הוא, והם מתאווים לכלי פשתן, בוא ואשיאך עצה: עשה להן קלעים, והושיב בהן זונות, וקינה מבחויץ וילדה מבפנים, וימכרו להן כלי פשתן.															קה:
עשה להן קלעים מהר שלג עד בית הישימות, והושיב בהן זונות, וקינה מבחויץ וילדה מבפנים, ובשעה שישאל אוכלין ושותין ושמהין ויוצאין לטייל בשוק, אומרת לו הקינה: אי אתה מבקש כלי פשתן? וקינה אומרת לו בשוה, וילדה אומרת לו בפחות. שתיים ושלש פעמים. ואחר כך אומרת לו: הרי את כבן בית, שב ברור לעצמך. וצרצורי של יין עמוני מונח אצלה, ועדיין לא נאסר יין של נכרים. אמרה לו: רצונך שתשתה כוס של יין?															קה:
כיון ששונה בעיניו אמר לה השמיע לך הוציא אתה ממנו ויקנה, אמרה לה עמד לך אמר לה היא יהודי אני. - אמרה לו: ומה איכפת לך, כלום מבקשים ממך אלא פיעור, והוא אינו יודע שעבודתה בכך.															קה:
(במדבר כ"ה) וישב ישראל בשטים															קה:
שטים שמה	רבי אליעזר:														קה:
שנתסקו בדברי שטות.	רבי יהושע:														קה:
ותקראן לעם לזבחי אלהיהן															קה:
ערומות פגעו בהן	רבי אליעזר:														קה:
שנעשו כולן בעלי קריין.	רבי יהושע:														קה:
מאי לשון רפידים?															קה:
רפידים שמה	רבי אליעזר:														קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שריפו עצמן מדברי תורה, שנאמר (ירמיהו מ"ז) לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים.	רבי יהושע:	◊	!									
כל מקום שנאמר וישב אינו אלא לשון צער, שנאמר (במדבר כ"ה) וישב ישראל בשטים ויחל העם לזנות אל בנות מואב. (בראשית ל"ז) וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם. ונאמר (בראשית מ"ז) וישב ישראל בארץ גשן. ויקרבו ימי ישראל למות. (מלכים א' ה) וישב יהודה וישראל לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו - (מלכים א' י"א) ויקם ה' שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום.	רבי יוחנן:											
(במדבר ל"א) ואת מלכי מדין הרגו על חלליהם וגו' ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב.												
בלעם מאי בעי התם?												
שהלך ליטול שכר עשרים וארבעה אלף שהפיל מישאל.	רבי יוחנן:											
היינו דאמרי אינשי: גמלא אזלא למיבעי קרני, אודני דהווי ליה גזיון מיניה.	מר זוטרא בר טוביה אמר רב:											
(יהושע י"ג) ואת בלעם בן בעור הקוסם												
קוסם? נביא הוא												
בתחלה נביא ולבסוף קוסם.	רבי יוחנן:											
היינו דאמרי אינשי, מסגני ושילטי הואי, אייון לגברי נגרי.	רב פפא:											
(יהושע י"ג) הרגו בני ישראל בחרב אל חלליהם אמר רב: שקיימו בו ארבע מיתות, סקילה ושריפה הרג והנק.	[רב]											
אמר ליה ההוא מינא לרבי חנינא: מי שמיע לך, בלעם בר כמה הוה?												
מיכתב לא כתיב, אלא מדכתיב, (תהלים נ"ה) אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם - בר תלתין ותלת שנין או בר תלתין וארבע.	אמר ליה: [רבי חנינא]											
אמר ליה: שפיר קאמרת, לדידי חזי לי פנקסיה דבלעם, והוה כתיב ביה: בר תלתין ותלת שנין בלעם חגירא כד קטיל יתיה פנחס ליסטאה.												
בכולהו לא תפיש למדרש, לבר מבלעם הרשע, דכמה דמשכחת ביה - דרוש ביה.	מר בריה דרבינא לבריה:											
כתיב דואג וכתבי דוייג. אמר רבי יוחנן: בתחילה יושב הקדוש ברוך הוא ודואג שמא יצא זה לתרבות רעה, ולאחר שיצא אמר: ווי שיצא זה.	[רבי יוחנן]											
(סימן: גבור רשע וצדיק חיל וסופר).												
מאי דכתיב (תהלים נ"ב) מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום, אמר לו הקדוש ברוך הוא לדואג: לא גבור בתורה אתה, מה תתהלל ברעה? לא חסד אל נטוי עליך כל היום?	רבי יצחק:											
מאי דכתיב (תהלים נ') ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי. אמר לו הקדוש ברוך הוא לדואג הרשע: מה לך לספר חקי? כשאתה מגיע לפרשת מרצחים ופרשת מספרי לשון הרע מה אתה דורש בהם?	ואמר רבי יצחק:											
(תהלים נ') ותשא בריתי עלי פיך. אמר רבי אמי: אין תורתו של דואג אלא משפה ולחין. ואמר רבי יצחק: מאי דכתיב (תהלים נ"ב) ויראו צדיקים וייראו ועליו ישחקו, בתחילה ייראו, ולבסוף ישחקו.	[רבי אמי]											
מאי דכתיב (איוב כ) חיל בלע ויקאנו מבטנו ירשנו אל, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, ימות דואג. אמר לו: חיל בלע ויקאנו. אמר לפניו: מבטנו יורישנו אל.	ואמר רבי יצחק:											
מאי דכתיב (תהלים נ"ב) גם אל יתצך לנצח. אמר הקדוש ברוך הוא לדוד: ניתי דואג לעלמא דאתי. - אמר לפניו: גם אל יתצך לנצח.	ואמר רבי יצחק:											
מאי דכתיב (תהלים נ"ב) יחתך ויסחך מאהל ושרשך מארץ חיים סלה, אמר הקדוש ברוך הוא: לימרו שמעתא בי מדרשא משמיה. - אמר לפניו: יחתך ויסחך מאהל. - ליהוי ליה בנין רבנן. - ושרשך מארץ חיים סלה.	[רבי יצחק]											
מאי דכתיב (ישעיהו ל"ג) איה ספר איה שקל, איה ספר את המגדלים, איה ספר כל אותיות שבתורה, איה שקל - ששוקל כל קלים והמורים שבתורה, איה ספר את המגדלים - שהיה סופר שלש מאות הלכות פסוקות במגדל הפורח באויר. אמר רבי: ארבע מאה בעייתו בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר ולא איפשט להו חד.	ואמר רבי יצחק:											
רבנותא למבעי בעי? בשני דרב יהודה כולי תנויי בניוקין, ואנן קא מתנינן טובא בעוקצין. וכי הוה מטי רב יהודה אשה שכובשת ירק בקדירה, ואמרי לה זיתים שכבשן בטרפיהן טהורים אמר: היות דרב ושמואל קא חזינא הכא. ואנן קא מתנינן בעוקצין תלת סרי מתיבתא, ורב יהודה שליף מסאני ואתא מטרא, ואנן צוחינן וליכא דמשגח בן. אלא הקדוש ברוך הוא ליבא בעי, דכתיב (שמואל א' ט"ז) וה' יראה ללבב.	רבא:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דואג ואחיתופל לא הוו סברי שמעתא.	רב משרשיא:											◊	קו:
מאן דכתיב ביה איה ספר איה שקל איה ספר את המגדלים ואת אמרת לא הוו סברי שמעתא?	מתקיף לה מר זוטרא:											¿	קו:
אלא, דלא הוה סלקא להו שמעתא אליבא דהלכתא, דכתיב (תהלים כ"ה) סוד ה' ליראיו.	[מר זוטרא]											◊	קו:
לא מת דואג עד ששכח תלמודו, שנאמר (משלי ה') הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישגה.	רבי אמי:											■	קו:
נצטרע, שנאמר (תהלים ע"ג) הצמתה כל זונה ממך, כתיב התם (ויקרא כ"ה) לצמתת, ומתרגמינן לחלוטין	רב:											■	קו:
אין בין מוסגר ומוחלט אלא פריעה ופרימה.	ותנן:											■ ■	קו:
(סימן: שלשה ראו וחצי וקראו).												◊	קו:
שלשה מלאכי חבלה נזדמנו לו לדואג, אחד ששכח תלמודו, ואחד ששרף נשמתו, ואחד שפירז עפרו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות.	רבי יוחנן:											■	קו:
דואג ואחיתופל לא ראו זה את זה, דואג בימי שאול ואחיתופל בימי דוד.	ואמר ר' יוחנן:											■	קו:
דואג ואחיתופל לא חצו ימיהם.	ואמר ר' יוחנן:											■	קו:
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, כל שנותיו של דואג לא היו אלא שלשים וארבע, ושל אחיתופל אינן אלא שלשים ושלש.	תניא נמי הכי:											■	קו:
בתחלה קרא דוד לאחיתופל רבו, ולבסוף קראו חבירו, ולבסוף קראו תלמידו. בתחלה קראו רבו - (תהלים נ"ה) ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי, ולבסוף קראו חברו - (תהלים נ"ה) אשר יחדו נמתיק סוד בבית אלהים הנלך ברגש, ולבסוף קראו תלמידו - (תהלים מ"א) גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב.	ואמר ר' יוחנן:											■	קו:
לעולם אל יביא אדם עצמו לידי נסיון, שהרי דוד מלך ישראל הביא עצמו לידי נסיון ונכשל.	רב יהודה אמר רב:											■	קו:
אמר לפניו: רבונו של עולם, מפני מה אומרים, אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ואין אומרים אלהי דוד?												○	קו:
אמר: אינהו מינסו לי, ואת לא מינסית לי												○	קו:
אמר לפניו: רבונו של עולם, בחנני ונסני. שנאמר (תהלים כ"ו) בחנני ה' ונסני וגו'.												○	קו:
אמר: מינסנא לך, ועבידנא מילתא בהדך, דלדידהו לא הודעתיהו ואילו אנא קא מודענא לך, דמנסנא לך בדבר ערוה.												○	קו:
מיד (שמואל ב' י"א) ויהי לעת הערב ויקם דוד מעל משכבו וגו'												○	קו:
שהפך משכבו של לילה למשכבו של יום, ונתעלמה ממנו הלכה: אבר קטן יש באדם, משביעו - רעב, ומרעיבו - שבע.	רב יהודה:											○ ■	קו:
(שמואל ב' י"א) ויתהלך על גג בית המלך וירא אשה רוחצת מעל הגג והאשה טובת מראה מאד, בת שבע הוה קא חייפא רישא תותי חלתא, אתא שטן אידימי ליה כציפרתא, פתק ביה גירא, פתקה לחלתא, איגליה וחזייה.												○	קו:
מיד (שמואל ב' י"א) וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלוא זאת בת שבע בת אליעם אשת אוריה החתי וישלח דוד מלאכים ויקחה ותבוא אליו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה.												○	קו:
והיינו דכתיב (תהלים י"ז) בחנת לבי פקדת לילה צרפתי כל תמצא זמתי כל יעבר'פי. אמר: איכו זממא נפל בפומיה דמאן דסני לי, ולא אמר כי הא מילתא.												■	קו:
מאי דכתיב (תהלים י"א) למנצה לדוד בה' חסיתי איך תאמר לנפשי נודי הרכם צפר, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון, שלא יאמר: הר שבכם צפור נדדו.	דרש רבא:											■	קו:
מאי דכתיב (תהלים נ"א) לך לבדך הטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: גליא וידעא קמך דאי בעיא למכפייה ליצרי - הוה כייפינא, אלא אמיןא, דלא לימרו: עבדא זכי למריה.	דרש רבא:											■	קו:
מאי דכתיב (תהלים ל"ח) כי אני לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד - ראויה היתה בת שבע בת אליעם לדוד מששת ימי בראשית, אלא שבאה אליו במכאוב.	דרש רבא:											■	קו:
ראויה היתה לדוד בת שבע בת אליעם, אלא שאכלה פגה.	וכן תנא דבי רבי ישמעאל:											■	קו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי דכתיב (תהלים ל"ה) ובצלעי שמחו ונאספו ונאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו. אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שאם היו קורעין בשרי - לא היה דמי שותת. ולא עוד אלא, בשעה שהם עוסקין בארבע מיתות בית דין - פוסקין ממשנתן ואומרים לי: דוד, הבא על אשת איש מיתתו במה? אמרתי להם: הבא על אשת איש - מיתתו בחנק, ויש לו חלק לעולם הבא. אבל המלכין פני חבירו ברבים - אין לו חלק לעולם הבא.	דרש רבא:											◊	קז.
אפילו בשעת חליו של דוד קיים שמנה עשרה עונות, שנאמר (תהלים ו') יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה.	רב יהודה אמר רב:											◊	קז.
בקש דוד לעבוד עבודה זרה שנאמר (שמואל ב' ט"ו) ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוה שם לאלהים. ואין ראש אלא עבודה זרה, שנאמר (דניאל ב') והוא צלמא רישיה די דהב טב (שמואל ב' ט"ו) והנה לקראתו חושי הארצי קרוע כתנתו ואדמה על ראשו	ואמר רב יהודה אמר רב:											◊	קז.
אמר לו לדוד: יאמרו מלך שכמותך יעבוד עבודה זרה												○	קז.
אמר לו: מלך שכמותי יהרגנו בנו? מוטב יעבוד עבודה זרה ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא.												○	קז.
אמר: מאי טעמא קנסיבת יפת תואר?												○	קז.
אמר ליה: יפת תואר רחמנא שרייה.												○	קז.
אמר ליה: לא דרשת סמוכין, דסמיך ליה (דברים כ"א) כי יהיה לאיש בן סורר ומורה, כל הנושא יפת תואר - יש לו בן סורר ומורה.												○	קז.
למה דוד דומה - לסוחר כותי.	דרש רבי דוסתאי דמן בירי:											■	קז.
אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, (תהלים י"ט) שגיאות מי יבין												○	קז.
אמר ליה: שביקי לך												○	קז.
ומנסרות נקני												○	קז.
שביקי לך.												○	קז.
גם מזדים חשך עבדך												○	קז.
שביקי לך.												○	קז.
אל ימשלו בי אז איתם, דלא לישתעו בי רבנן												○	קז.
שביקי לך.												○	קז.
ונקייתי מפשע רב שלא יכתב סרחוני.												○	קז.
אמר לו: אי אפשר. ומה יו"ד שנטלתי משרי עומד וצווח כמה שנים, עד שבא יהושע והוספתי לו, שנאמר (במדבר י"ג) ויקרא משה להושע בן נון יהושע, כל הפרשה כולה על אחת כמה וכמה.												○	קז.
ונקייתי מפשע רב, אמר לפניו: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון כולן												○	קז.
אמר: כבר עתיד שלמה בנך לומר בחכמתו (משלי ו') היחתה איש אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה אם יהלך איש על הגחלים ורגליו לא תכוינה, כן הבא על אשת רעהו לא ינקה כל הנגע בה												○	קז.
אמר ליה: כל הכי נטרד ההוא גברא?												○	קז.
אמר לו: קבל עליך יסורין.												○	קז.
קבל עליו.												○	קז.
ששה חדשים נצטרע דוד, ונסתלקה הימנו שכינה, ופירשו ממנו סנהדרין.	רב יהודה אמר רב:											■	קז.
נצטרע - דכתיב (תהלים נ"א) תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין												■	קז.
נסתלקה הימנו שכינה - דכתיב (תהלים נ"א) השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני												■	קז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קו	
ופרשו ממנו סנהדרין - דכתיב (תהלים קי"ט) ישובו לי יראיך וגו'.													קו.	
ששה חדשים מנלן		ז											קו.	
דכתיב (מלכים א' ב') והימים אשר מלך דוד על ישראל ארבעים שנה, בחברון מלך שבע שנים ובירושלים מלך שלשים ושלוש שנים, וכתיב (שמואל ב' ה') בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים וגו' והני ששה חדשים - לא קחשיב, שמע מינה נצטרע.												!	קו.	
אמר לפניו: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון.												o	קו:	
מחול לך												o	קו:	
(תהלים פ"ו) עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה ה' עזרתני ונחמתני												o	קו:	
אמר ליה: בחייך איני מודיע, אבל אני מודיע בחיי שלמה בך.												o	קו:	
בשעה שבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים, דבקו שערים זה בזה. אמר עשרים וארבעה רגלות ולא נענה. אמר (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד מי זה מלך הכבוד ה' עזו וגבור ה' גבור מלחמה, ונאמר (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד וגו' - ולא נענה, כיון שאמר (דברי הימים ב' ו') ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דויד עבדך - מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה, וידעו כל ישראל שמחל לו הקדוש ברוך הוא על אותו העון.												■	קו:	
גחזי - דכתיב וילך אלישע דמשק.													■	קו:
להיכא אול?													^	קו:
שהלך להחזיר גחזי בתשובה, ולא חזר. אמר לו: חזור בך. - אמר לו: כך מקובלני ממך: החוטא ומחטיא את הרבים - אין מספיקין בידו לעשות תשובה.	רבי יוחנן:												!	קו:
מאי עבד?													^	קו:
אבן שואבת תלה לחטאת ירבעם, והעמידה בין שמים לארץ.	איכא דאמרי:												!	קו:
שם חקק בפיה והיתה מכרות ואומרת אנכי ולא יהיה לך.	איכא דאמרי:												!	קו:
רבנן דחה מקמיה, שנאמר (מלכים ב' ו') ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו יושבים שם לפניך צר ממנו, מכלל דעד השתא לא הוּו צר.	איכא דאמרי:												!	קו:
לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת. לא כאלישע שדחפו לגחזי בשתי ידים.	תנו רבנן:												■	קו:
גחזי, דכתיב (מלכים ב' ה') ויאמר נעמן הואל וקח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף וגו'.													■	קו:
ויאמר אליו אלישע מאין גחזי													■	קו:
ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה													■	קו:
ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות													■	קו:
ומי שקל כולי האי? כסף ובגדים הוא דשקל													ז	קו:
באותה שעה היה אלישע יושב ודורש בשמונה שרצים.	רבי יצחק:												!	קו:
נעמן שר צבא מלך ארם היה מצורע.													o !	קו:
אמרה ליה ההיא רביתא דאישתבאי מארעא ישראל: אי אזלת לגבי אלישע - מסי לך.													o !	קו:
כי אתא אמר ליה: זיל טבול בירדן.													o !	קו:
אמר ליה: אחזכי קא מחייכת בי?													o !	קו:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמרי ליה הנהו דהוו בהדיה: מאי נפקא לך מינה? זיל נסי.												!	○	קז:	
אזל וטבל בירדנא, ואיתסי.													!	○	קז:
אתא אייתי ליה כל הני דנקיט													!	○	קז:
לא צבי לקבולי מינה.													!	○	קז:
גחזי איפטר מקמיה אלישע, אזל שקל מאי דשקל, ואפקיד.													!	○	קז:
כי אתא - חזייה אלישע לצרעת דהוה פרחת עלויה רישיה.													!	○	קז:
אמר ליה: רשע הגיע עת ליטול שכר שמנה שרצים, וצרעת נעמן תדבק־ך ובזרעך לעולם, ויצא מלפניו מצרע כשלג.													!	○	קז:
(מלכים ב' ז') וארבעה אנשים היו מצרעים פתח השער אמר רבי יוחנן: גחזי ושלשה בניו.	[רבי יוחנן]													◇	קז:
יצר תינוק ואשה - תהא שמאל דוחה וימין מקרבת.	תניא, אמר רבי שמעון בן אלעזר:													◇	קז:
שלשה חלאים חלה אלישע: אחד - שגירה דובים בתינוקות, ואחד - שדחפו לגחזי בשתי ידיים. ואחד - שמת בו. שנאמר (מלכים ב' י"ג) 'ואלישע חלה את חליו וגו'.	תנו רבנן:													◇	קז:
עד אברהם לא היה זקנה, כל דחזי לאברהם אמר: האי יצחק, כל דחזי ליצחק אמר: האי אברהם, בעא אברהם רחמי דליהוי ליה זקנה, שנאמר (בראשית כ"ד) ואברהם זקן בא בימים.														◇	קז:
עד יעקב לא הוה חולשא, בעא רחמי והוה חולשא, שנאמר (בראשית מ"ח) ויאמר ליוסף הנה אביך חלה.														◇	קז:
עד אלישע לא הוה איניש חליש דמתפח, ואתא אלישע ובעא רחמי ואיתפח, שנאמר (מלכים ב' י"ג) 'ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו'.														◇	קז:
דור המבול אין להם חלק לעולם הבא, ואין עומדין בדין, שנאמר (בראשית ו') לא ידון רוחי באדם לעלם - לא דין ולא רוח.														■	קז:
דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"א) ויפץ ה' אתם משם על פני כל הארץ. ויפץ ה' אותם - בעולם הזה, ומשם הפיצם ה' - לעולם הבא.														■	קז:
אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"א) ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא, אבל עומדין בדין.	[רבנן]													◆	קז:
אלו ואלו אין עומדין בדין, שנאמר (תהלים א') על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים. על כן לא יקמו רשעים במשפט - זה דור המבול, וחטאים בעדת צדיקים - אלו אנשי סדום.	רבי נחמיה:													◆	קז:
אינם עומדין בעדת צדיקים, אבל עומדין בעדת רשעים.	אמרו לו:													◆	קח.
דור המדבר אין להם חלק לעולם הבא, ואין עומדין בדין, שנאמר (במדבר י"ד) במדבר הזה יתמו ושם ימתו - דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]													◆	קח.
עליהם הוא אומר (תהלים נ') אספּוֹלִי חסידי כרתי בריתי עלי זבח.	רבי אליעזר:													◆	קח.
עדת קרח אינה עתידה לעלות, שנאמר (במדבר ט"ז) ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]													◆	קח.
עליהם הוא אומר (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי אליעזר:													◆	קח.
דור המבול אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית ז') וימח את כל היקום אשר על פני האדמה, וימח את כל היקום - בעולם הזה, וימחו מן הארץ - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]													◆	קח.
לא חיין ולא נדונין, שנאמר (בראשית ו') לא ידון רוחי באדם לעלם - לא דין ולא רוח.	רבי יהודה בן בתירא:													◆	קח.
דבר אחר: לא ידון רוחי - שלא תהא נשמתן חוזרת לנגדנה														◆	קח.
אפילו בשעה שהקדוש ברוך הוא מחזיר נשמות לפגרים מתים - נשמתן קשה להם בגיהנם, שנאמר (ישעיהו ל"ג) תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש תאכלכם.	רבי מנחם בר יוסף:													◆	קח.
דור המבול לא נתנאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כ"א) בתיהם שלום מפהד ולא שבט אלוה עליהם, וכתיב (איוב כ"א) שורו עבר ולא יגעל תפלט פרתו ולא תשכל, וכתיב (איוב כ"א) ישלחו כצאן עויליהם וילדיהם ירקדון, וכתיב (איוב כ"א) ישאו בתף וכנור וישמחו לקול עוגב, וכתיב (איוב ל"ו) יכלו ימיהם בטוב ושנותם בניעמיים, וכתיב וברגע שאול יחתו	תנו רבנן:													◆	קח.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
והיא גרמה שאמרו (איוב כ"א) לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא הפצנו מה שדי כי נעבדנו ומה נועיל כי נפגע בו, אמרו: כלום צריכין אנו לו אלא לטיפה של גשמים - יש לנו נהרות ומעינות שאנו מסתפקין מהן. אמר הקדוש ברוך הוא: בטובה שהשפעת ליהן בה מכעיסין אותי - ובה אני דן אותם, שנאמר (בראשית ו') ואני הנני מביא את המבול מים.												□	קח.
דור המבול לא נתגאו אלא בשביל לגלג העין, שדומה למים, שנאמר (בראשית ו') ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו לפיך דן אותן במים, שדומה לגלגל העין, שנאמר (בראשית ז') נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבות השמים נפתחו.	רבי יוסי:											□	קח.
דור המבול ברבה קלקלו, וברבה נידונו. ברבה קלקלו - שנאמר (בראשית ו') וירא ה' כי רבה רעת האדם, וברבה נידונו שנאמר (בראשית ז') כל מעינות תהום רבה.	רבי יוחנן:											□	קח.
שלשה נשתירו מהם: בלועה דגדר, וחמי טבריא, ועיני רבתי דבירם.	רבי יוחנן:											□	קח.
(בראשית ו') כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ												□	קח.
מלמד שהרביעו בהמה על חיה, וחיה על בהמה, והכל על אדם, ואדם על הכל.	רבי יוחנן:											□	קח.
וכולם חזרו, חוץ מתושלמי.	רבי אבא בר כהנא:											□	קח.
(בראשית ו') ויאמר ה' לנח קץ כל בשר בא לפני.												□	קח.
בא וראה כמה גדול כחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשטו ידיהם בגזל, שנאמר (בראשית ו') כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ.	רבי יוחנן:											□	קח.
וכתיב (יחזקאל ז') החמס קם למטה רשע לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם, אמר רבי אלעזר: מלמד שזקף עצמו כמקל, ועמד לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר לפניו: רבונו של עולם, לא מהם ולא מהמונם ולא מהמהם ולא נה בהם.												□	קח.
אף על נח נחתך גזר דין, אלא שמצא חן בעיני ה', שנאמר (בראשית ו') נחמתי כי עשיתם נח מצא חן בעיני ה'.	תנא דבי רבי ישמעאל:											□	קח.
(בראשית ו') וינחם ה' כי עשה את האדם בארץ												□	קח.
אמר הקדוש ברוך הוא, יפה עשיתי שתקנתי להם קברות בארץ. מאי משמע? כתיב הכא וינחם ה' וכתיב התם (בראשית ז') וינחם אותם וידבר על לבם.	כי אתא רב דימי אמר:											□	קח.
לא יפה עשיתי שתקנתי להם קברות בארץ כתיב הכא וינחם וכתיב התם (שמות ל"ב) וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו.	איכא דאמרי:											□	קח.
(בראשית ו') אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו												□	קח.
בדורותיו, ולא בדורות אחרים	רבי יוחנן:											◆	קח.
בדורותיו, כל שכן בדורות אחרים.	ריש לקיש:											◆	קח.
משל דרבי יוחנן למה הדבר דומה - לחבית של יין שהיתה מונחת במרתף של חומץ, במקומה - ריחה נודף, שלא במקומה - אין ריחה נודף.	רבי חנינא:											□	קח.
משל דריש לקיש למה הדבר דומה - לצלוחית של פליטון שהיתה מונחת במקום הטנופת, במקומה ריחה נודף - וכל שכן במקום הבוסם.	רבי אושעיא:											□	קח.
(בראשית ז') וימח את כל היקום אשר על פני האדמה												□	קח.
אם אדם חטא, בהמה מה חטאה?												?	קח.
משל לאדם שעשה חופה לבנו, והתקין מכל מיני סעודה. לימים מת בנו, עמד ופזר את חופתו. אמר, כלום עשיתי אלא בשביל בני, עכשיו שמת - חופה למה לי? אף הקדוש ברוך הוא אמר: כלום בראתי בהמה וחיה - אלא בשביל אדם, עכשיו שאדם חוטא - בהמה וחיה למה לי?	תנא משום רבי יהושע בן קרחה:											!	קח.
(בראשית ז') מכל אשר בחרבה מתו												□	קח.
ולא דגים שבים.												□	קח.
מאי דכתיב (איוב כ"ד) קל הוא על פני מים תקלל חלקתם בארץ, מלמד שהיה נח הצדיק מוכיח בהם ואומר להם: עשו תשובה, ואם לאו - הקדוש ברוך הוא מביא עליכם את המבול, ומקפה נבלתכם על המים כזיקין, שנאמר קל הוא על פני מים, ולא עוד אלא שלוקחין מהם קללה לכל באי עולם, שנאמר (איוב כ"ד) תקלל חלקתם בארץ.	דרש רבי יוסי דמן קסרי:											□	קח.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof !
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לא יפנה דרך כרמים												■	קה.	
מלמד שהיו מפנים דרך כרמים.												■	◇	קה.
אמרו לו: ומי מעכב?												○	קה.	
אמר להם: פרידה אחת יש לי להוציא מכם.												○	◇	קה.
אם כן לא נפנה דרך כרמים.												○	קה:	
מאי דכתיב (איוב י"ב) לפיך בוז לעשתות שאנן נכון למועדי רגל, מלמד שהיה נח הצדיק מוכיח אותם, ואמר להם דברים שהם קשים כלפידים, והיו מבזין אותו	דרש רבא:											■	◇	קה:
אמרו לו: זקן תיבה זו למה?												○	קה:	
אמר להם: הקדוש ברוך הוא מביא עליכם את המבול.												○	קה:	
אמרו: מבול של מה? אם מבול של אש - יש לנו דבר אחר ועליתה שמה. ואם של מים הוא מביא, אם מן הארץ הוא מביא - יש לנו עששיות של ברזל שאנו מחפין בהם את הארץ, ואם מן השמים הוא מביא, יש לנו דבר ועקב שמו, ואמרי לה עקש שמו.												○	קה:	
אמר להם: הוא מביא מבין עקבי רגליכם, שנאמר (איוב י"ב) נכון למועדי רגל.												○	◇	קה:
מימי המבול קשים כשכבת זרע, שנאמר נכון למועדי רגל.	תניא:											■	◇	קה:
ברותחין קלקלו בעבירה, וברותחין נידונו. כתיב הכא (בראשית ח') וישכו המים, וכתוב התם (מגילת אסתר ז') וחמת המלך שככה.	רב חסדא:											■	◇	קה:
(בראשית ז') ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ												■	◇	קה:
מה טיבם של שבעת הימים?												^	קה:	
אלו ימי אבילות של מתושלה. ללמדך שהספדן של צדיקים מעכבין את הפורענות לבא.	רב:											!	◇	קה:
דבר אחר: לשבעת - ששינה עליהם הקדוש ברוך הוא סדר בראשית, שהיתה חמה יוצאת ממערב ושוקעת במזרח.												!	◇	קה:
דבר אחר: שקבע להם הקדוש ברוך הוא זמן גדול, ואחר כך זמן קטן.												!	◇	קה:
דבר אחר: לשבעת הימים - שהטעמים מעין העולם הבא, כדי שידעו מה טובה מנעו מהן.												!	◇	קה:
(בראשית ז') מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו												■	◇	קה:
אישות לבהמה מי אית לה?												⚡	קה:	
מאותם שלא נעבדה בהם עבירה.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											!	◇	קה:
מנא ידע?												⚡	קה:	
שהעבירן לפני התיבה, כל שהתיבה קולטתו - בידוע שלא נעבדה בהם עבירה, וכל שאין התיבה קולטתו - בידוע שנעבדה בה עבירה.	רב חסדא:											!	◇	קה:
מאותן הבאין מאיליהן.	רבי אבהו:											!	◇	קה:
(בראשית ז') עשה לך תבת עצי גפר												■	◇	קה:
מאי גופר?												^	קה:	
זו מבליגה	רב אדא, אמרי דבי רבי שילא:											!	◇	קה:
גולמיש.	ואמרי לה:											!	◇	קה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										א		
			ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
צהר תעשה לתבה															קח:
אמר לו הקדוש ברוך הוא לנח: קבע בה אבנים טובות ומרגליות, כדי שיהיו מאירות לכם כצהרים.		רבי יוחנן:													קח:
(בראשית ו') ואל אמה תכלנה מלמעלה															קח:
דבהכי הוא דקיימא.															קח:
(בראשית ז') תחתים שנים ושלשים תעשה															קח:
תחתיים לזבל, אמצעיים לבהמה, עליונים לאדם.		תנא:													קח:
(בראשית ח') וישלח את הערב															קח:
תשובה ניצחת השיבו עורב לנח		ריש לקיש:													קח:
אמר לו: רבך שונאני ואתה שונאתי. רבך שונאני - מן הטהורין שבעה, מן הטמאים שנים. ואתה שונאתי - שאתה מנייה ממין שבעה ושולח ממין שנים, אם פוגע בי שר חמה או שר צנה לא נמצא עולם חסר בריה אחת? או שמא לאשתי אתה צריך?															קח:
אמר לו: רשע: במותר לי נאסר לי - בנאסר לי לא כל שכן.															קח:
ומגלן דנאסרו															קח:
דכתיב (בראשית ו') ובאת אל התבה אתה ובניך ונשי בניך אתך, וכתיב (בראשית ח') צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך															קח:
מיכן אמרו שנאסרו בתשמיש המטה.		רבי יוחנן:													קח:
שלשה שמשו בתיבה, וכולם לקו: כלב, ועורב, והם. כלב - נקשר, עורב - רק, הם - לקה בעורו.		תנו רבנן:													קח:
(בראשית ח') וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים															קח:
מכאן שדירתן של עופות טהורים עם הצדיקים.		רבי ירמיה:													קח:
(בראשית ח') והנה עלה זית טרף בפיה															קח:
אמרה יונה לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם יהיו מזונותי מרורים כזית ומסורים בידך, ואל יהיו מתוקים כדבש ומסורים ביד בשר ודם.		רבי אלעזר:													קח:
מאי משמע דהאי טרף לישנא דמזוני הוא															קח:
דכתיב (משלי ל') הטריפני לחם חקי.															קח:
(בראשית ח') למשפחתיהם יצאו מן התבה															קח:
למשפחתם, ולא הם.		רבי יוחנן:													קח:
אמר ליה אליעזר לשם רבא, כתיב (בראשית ח') למשפחתיהם יצאו מן התבה אתון היכן הויתון?		רב חנא בר ביזנא:													קח:
אמרו ליה: צער גדול היה לנו בתיבה, בריה שדרכה להאכילה ביום - האכלנוה ביום, שדרכה להאכילה בלילה - האכלנוה בלילה.															קח:
האי זקיתא, לא הוה ידע אבא מה אכלה. יומא חד הוה יתיב וקא פאלי רמונא, נפל תולעתא מינה - אכלה, מיכן ואילך הוה גביל לה חיזרא, כי מתלע - אכלה.															קח:
אריא אישתא זינתיה															קח:
דאמר רב: לא בציר משיתא, ולא טפי מתריסר זינא אישתא.															קח:
אורשינה, אשכחינהא אבא דגני בספנא דתיבותא. אמר ליה: לא בעית מזוני? - אמר ליה: הזיתך דהות טרידא, אמינא לא אצערך. אמר ליה יהא רעוא דלא תמות, שנאמר (איוב כ"ט) ואמר עם קני אגוע וכחול ארבה ימים.															קח:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר שם רבא לאליעזר, כי אתו עלייכו מלכי מזרח ומערב אתון היכי עבידיתו?	רב חנה בר לואי:										◊	קח:
אמר ליה: אייתי הקדוש ברוך הוא לאברהם, ואותביה מימיניה, והוה שדינן עפרא והוה חרבי, גילי והוי גירי, שנאמר (תהלים ק"י) מזמור לדוד נאם ה' לאדני שב לימיני עד אשית איבך הדם לרגליך, וכתיב (ישעיהו מ"א) מי העיר ממזרח צדק יקראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו.											◊	קח:
נחום איש גם זו הוה רגיל דכל דהוה סלקא ליה אמר גם זו לטובה.											◊	קח:
יומא חד בעו ישראל לשדורי דורון לקיסר אמרי: בהדי מאן נשדר? נשדר בהדי נחום איש גם זו, דמלומד בנסים הוא.											◊	קח:
כי מטא לההוא דיורא בעא למיבת											◊	קט:
אמרי ליה: מאי איכא בהדך?											◊	קט:
אמר להו: קא מובילנא כרגא לקיסר.											◊	קט:
קמו בליליא, שרינהו לסיפטיה, ושקלו כל דהוה גביה, ומלנהו עפרא.											◊	קט:
כי מטא להתם איתכח עפרא.											◊	קט:
אמר: אחוכי קא מחייכי בי יהודאי אפקוהו למקטליה.											◊	קט:
אמר: גם זו לטובה.											◊	קט:
אתא אליהו, ואידמי להו כחד מינייהו, אמר להו: דילמא האי עפרא מעפרא דאברהם אבינו הוא, דהוה שדי עפרא הוה חרבי, גילי הוה גירי											◊	קט:
בדוק ואשכחו הכי. הוה מחוזא דלא הוה קא יכלי ליה למיכבשיה, שדו מההוא עפרא עליה - וכבשוה.											◊	קט:
עיילוהו לבי גנזא, אמרי: שקול דניחא לך.											◊	קט:
מלייה לסיפטיא דהבא.											◊	קט:
כי הדר אתא אמרו ליה הנך דיורי: מאי אמטית לבי מלכא?											◊	קט:
אמר להו: מאי דשקלי מהכא - אמטאי להתם.											◊	קט:
שקלי אינהו, אמטו להתם.											◊	קט:
קטלינהו להנך דיורי.											◊	קט:
דור הפלגה אין להם חלק לעולם הבא וכו'.											◊	קט:
מאי עבוד?											◊	קט:
אמרי נבנה מגדל ונעלה לרקיע, ונכה אותו בקרדומות, כדי שיזובו מימיו	אמרי דבי רבי שילא:										◊	קט:
אם כן ליבנו אחד בטורא	מחכו עלה במערבא:										◊	קט:
נחלקו לשלש כיתות, אחת אומרת: נעלה ונשב שם, ואחת אומרת: נעלה ונעבוד עבודה זרה, ואחת אומרת: נעלה ונעשה מלחמה. זו שאומרת נעלה ונשב שם - הפיצם ה', וזו שאומרת נעלה ונעשה מלחמה - נעשו קופים ורוחות ושידים ולילין, וזו שאומרת נעלה ונעבוד עבודה זרה - (בראשית י"א) כי שם בלל ה' שפת כל הארץ.	רבי ירמיה בר אלעזר:										◊	קט:
כולם לשם עבודה זרה נתכוונו, כתיב הכא (בראשית י"א) נעשה - לנו שם, וכתיב התם (שמות כ"ג) ושם אלהים אחרים לא תזכירו, מה להלן עבודה זרה - אף כאן עבודה זרה.	תניא, רבי נתן:										◊	קט:
מגדל, שליש נשרף שליש נבלע שליש קיים.	רבי יוחנן:										◊	קט:
אזיר מגדל משכח.	רב:										◊	קט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בבל ובורסיף סימן רע לתורה.	רב יוסף:											■	קט.
מאי בורסיף?												^	קט.
בור שאפי.	רבי אסי:											!	קט.
אנשי סדום אין להם חלק לעולם הבא וכו'.												■	< קט.
אנשי סדום אין להן חלק לעולם הבא, שנאמר (בראשית י"ג) ואנשי סדם רעים וחטאים לה' מאד, רעים - בעולם הזה, וחטאים - לעולם הבא.	תנו רבנן:											■	◊ קט.
רעים - בגופן, וחטאים - בממונם, רעים בגופן - דכתיב (בראשית ל"ט) ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים, וחטאים בממונם - דכתיב (דברים ט"ו) והיה בך חטא, לה' - זו ברכת השם, מאד - שמתכוונים וחוטאים.	רב יהודה:											■	◊ קט.
רעים - בממונם, וחטאים - בגופן. רעים בממונם - דכתיב (דברים ט"ו) ורעה עינך באחיך האביון, וחטאים בגופן - דכתיב (בראשית ל"ט) וחטאתי לאלהים, לה' - זו ברכת השם, מאד - זו שפיכות דמים, שנאמר (מלכים ב' כ"א) וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד וגו'.	במתניתא תנא:											■	◊ קט.
אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקדוש ברוך הוא, ומה כתיב בהם (איוב כ"ח) ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה לא הדריכוהו בני שחץ לא עדה עליו שחל, אמרו: וכי מאחר שארץ ממנה יצא לחם ועפרת זהב לו, למה לנו עוברי דרכים? שאין באים אלינו אלא לחסרינו ממנו, בואו ונשכח תורת רגל מארצנו, שנאמר (איוב כ"ח) פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו.	תנו רבנן:											■	◊ קט.
מאי דכתיב (תהלים ס"ב) עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחוייה - מלמד שהיו נותנין עיניהן בעלי ממון, ומושיבין אותו אצל קיר נטוי, ודוחין אותו עליו, ובאים ונוטלין את ממונו.	דרש רבא:											■	◊ קט.
מאי דכתיב (איוב כ"ד) חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור, מלמד שהיו נותנים עיניהם בעלי ממון, ומפקידים אצלו אפרסמון, ומניחים אותו בבית גנזיהם. לערב באים ומריחין אותו ככלב, שנאמר (תהלים נ"ט) ישוב לערב יהמו ככלב ויטובבו עיר, ובאים וחותרים שם ונוטלין אותו ממון (איוב כ"ד). ערום הלכו מבלי לבוש ואין כסות בקרה, חמור יתומים ינהגו יחבלו שור אלמנה, גבלות ישיגו עדר גזלו וירעו. (איוב כ"א) והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד	דרש רבא:											■	◊ קט.
דרש רבי יוסי בציפורי												○	◊ קט.
אחתיין היא ליליא תלת מאה מחתרתא בציפורי												○	קט.
אתו וקא מצערי ליה, אמרו ליה: יהבית אורחיה לגנבי.												○	קט.
אמר להו: מי הוה ידענא דאתו גנבי.												○	קט.
כי קא נח נפשיה דרבי יוסי שפעי מרזבי דציפורי דמא.												○	◊ קט.
אמרי: דאית ליה חד תורא - מרעי חד יומא, דלית ליה - לירעי תרי יומי.												○	◊ קט.
ההוא יתמא בר ארמלתא הבו ליה תורי למרעיה, אזל שקלינהו וקטלינהו.												○	קט.
אמר להו דאית ליה תורא - נשקול חד משכא, דלית ליה תורא - נשקול תרי משכי.												○	קט.
אמרו ליה: מאי האי?												○	קט:
אמר להו: סוף דינא כתיחילת דינא מה תחילת דינא - דאית ליה תורא מרעי חד יומא, דלית ליה תורי - מרעי תרי יומי, אף סוף דינא: דאית ליה חד תורא - לשקול חד, דלית ליה תורא - לשקול תרי.												○	קט:
דעבר במברא ניתיב חד זוזא, דלא עבר במברא - ניתיב תרי.												○	◊ קט:
דהוה ליה דרא דלבי - אתי כל חד וחד שקיל חדא, אמר ליה: אנא חדא דשקלי.												○	◊ קט:
דהוה שדי תומי או שמכי, אתו כל חד וחד שקיל חדא, אמר ליה: אנא חדא דשקלי.												○	◊ קט:
ארבע דיניי היו בסדום: שקראי, ושקרוראי, זיפי, ומצלי דינא.												○	◊ קט:
דמחי ליה לאיתתא דחבריה ומפלא ליה. אמרי ליה: יהבה ניהליה דניעברא ניהליך.												○	◊ קט:

<p>central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום והזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>מקרא- key:</p>	<p>disputants- חולקים</p> <p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראייה</p>
---	--

סנהדרין-חלק	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator												
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
דפטיק ליה לאודנא דחמרא דחבריה, אמרו ליה: הבה ניהליה עד דקדחא.															קט:
דפדע ליה לחבריה אמרי ליה: הב ליה אנרא דשקל לך דמא.															קט:
דעבר במברא יהיב ארבעה זוזי, דעבר במיא - יהיב תמני זוזי.															קט:
זימנא חדא אתא ההוא כובס, אילקע להתם, אמרו ליה: הב ארבע זוזי.															קט:
אמר להו: אנא במיא עברי.															קט:
אמרו ליה: אם כן הב תמניא, דעברת במיא.															קט:
לא יהיב, פדיוהו.															קט:
אתא לקמיה דדיינא.															קט:
אמר ליה: הב ליה אנרא דשקיל לך דמא, ותמניא זוזי דעברת במיא.															קט:
אליעזר עבד אברהם איתרמי התם, פדיוהו															קט:
אתא לקמיה דדינא.															קט:
אמר ליה: הב ליה אנרא דשקל לך דמא															קט:
שקל גללא, פדיוהו איהו לדיינא.															קט:
אמר: מאי האי?															קט:
אמר ליה: אנרא דנפק לי מנך - הב ניהליה להאי, וזוזי דידי כדקיימי קיימי.															קט:
הויא להו פורייתא דהוו מגני עלה אורחין, כי מאריך - גייזי ליה, כי גויז - מתחין ליה.															קט:
אליעזר עבד אברהם אקלע להתם, אמרו ליה: קום גני אפוריא.															קט:
אמר להון: נדרא נדרי, מן ימא דמיתת אמא - לא גנינא אפוריא.															קט:
כי הוה מתרמי להו עניא יהבו ליה כל חד וחד דינרא, וכתיב שמיא עליה, וריפתא לא הוו ממטי ליה. כי הוה מית - אתי כל חד וחד שקיל דידיה															קט:
הכי אתני בינייהו: כל מאן דמזמין גברא לבי הילולא - לשלח גלימא.															קט:
הוי האי הילולא, אקלע אליעזר להתם, ולא יהבו ליה נהמא.															קט:
כי בעי למסעד, אתא אליעזר ויתיב לסיפא דכולהו.															קט:
אמרו ליה: מאן אזמנך להכא?															קט:
אמר ליה לההוא דיתיב: אתה זמנתן.															קט:
אמר: דילמא שמעי בי דאנא אזמינתיה ומשלחי ליה מאניה דהאי גברא, שקל גלימיה ההוא דיתיב גביה, ורהט לברא.															קט:
וכן עבד לכולהו עד דנפקי כולהו ואכלא איהו לסעודתא.															קט:
הויא היא רבייתא דהות קא מפקא ריפתא לעניא בחצבא															קט:
איגלאי מלתא - שפיה דובשא ואוקמוה על איגר שורא, אתא זיבורי ואכלה.															קט:
והיינו דכתיב (בראשית י"ח) ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה.															קט:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

סנהדרין-חלק		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
על עיסקי ריבה.	ואמר רב יהודה אמר רב:	■	■										קט:
מרגלים אין להם חלק לעולם הבא שנאמר (במדבר י"ד) וימתו האנשים מוצאי דבת הארץ רעה במגפה וימתו בעולם הזה במגפה לעולם הבא.												■	קט:
עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (במדבר ט"ז) ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל לעולם הבא, דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]									◆	■	◇	קט:
עליהם אמר הכתוב (שמואל א' ב') ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל.	רבי אליעזר:									◆	■	◇	קט:
עדת קרח אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר ותכס עליהם הארץ - בעולם הזה, ויאבדו מתוך הקהל - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא	תנו רבנן: [רבי עקיבא]									◆	■	◇	קט:
הרי הן כאבידה המתבקשת, שנאמר (תהלים קי"ט) תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי.	רבי יהודה בן בתירא:									◆	■	◇	קט:
(במדבר ט"ז) ויקח קרח											■		קט:
שלקח מקח רע לעצמו. קרח - שנעשה קרחה בישראל, בן יצהר - בן שהרתיח עליו את כל העולם כצהרים, בן קהת - בן שהקהה שיני מולידיו, בן לוי - בן שנעשה לוי בגיהנם.	ריש לקיש:										■	◇	קט:
ולחישוב נמי בן יעקב - בן שעקב עצמו לגיהנם											?		קט:
יעקב בקש רחמים על עצמו, שנאמר (בראשית מ"ט) בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי, בסדם אל תבא נפשי - אלו מרגלים, בקהלם אל תחד כבדי - זה עדת קרח.	רב שמואל בר רב יצחק:										!	◇	קט:
דתן - שעבר על דת אל, אבירם - שאיבר עצמו מעשות תשובה, ואון - שישב באנינות, פלת - שנעשו לו פלאות, בן ראובן - בן שראה והבין.												■	◇